

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helytől házhoz hordva, vidékre postán küldve: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A leszavazott magyar jegyzőkönyv.

Brassó, június 6.

Lejárt a határidő, a melyen belül Lurtz és társai, Branovatzky és Kugler uramék a magyar jegyzőkönyv tárgyában hozott famosus határozatát megfellebbezhetők volna és Brassó annyi száz magyar választója közül egy sem fellebbezte meg! Pedig a fellebbezés ügye legkevésbé sem volt reménytelen. A méltányossági szempontot, mely talán maga is eldönthette volna a fellebbezés sorsát nem is akarjuk tekintetbe venni, erre nincs is szükségünk, mert elég erős jogi érvekkel támogathattuk volna fellebbezésünket.

Ez állításunk igazolására ide ig-tatjuk hazai törvényeink ama két cik-kelyét, melyre a 41 képvisleti tag beadványa alapítva volt.

Az 1868. évi XLIV. t.-cz. 20. § a ilykép hangzik:

„A községi gyűlések ma-guk választják jegyzőköny-vük s ügyvitelük nyelvét. A jegyzőkönyv egyszersmindazonnyelven is viendő, a melyen vitelét a szava-vazatképes tagoknak egyötöde szükségesnek látja.”

Az 1886. évi XXII. t.-cz. 32. § a pedig a mi esetünkre vonatkozólag a következőket mondja:

„A képviselők összes száma... rendezett tanácsu városokban 48-nál kevesebb és 200 nál több nem lehet.

A képviselő-testület felerészben a legtöbb államadót fizető községi lakos vagy nagykoru birtokosból, illetőleg a község területén fekvő vagyonuk után legtöbb adót fizető nagykoru hajadon, özvegy vagy törvényesen elvált nők s jogi személyek meghatalmazottjaiból, kiskorúak gyámjaiból és gondnokság alatt állók gondnokaiból, hasonfele-részben pedig a választó közönség választottaiból és azokon kívül még az

állásuknál fogva szavazati joggal bíró elöljárósági tagokból áll.”

Már most arra kérem a figyelmes olvasót, olvassa el a törvényszakaszt még egyszer s aztán mondja meg e törvény értelmében a szavazati joggal bíró városi tisztviselők a 200-as létszámba beszámolandók-e vagy sem? En azt olvasom ki belőle, hogy beszámítandók, mert az idézett § első szakasza megállapítja a képviselet maximális létszámát, a második rész pedig kifejti, hogy e létszám kikből alakul, 1.) virilis képviselők, 2.) választott képviselők és 3.) a hivataluknál fogva képvisleti tagokból. Reám nézve a törvény szövegezése annyira világos, hogy ettől eltérő magyarázatot nem is gondolhatok.

Amde Brassó város képviselőtestülete mégis 218 tagot számlál, ugyanis száz virilis, száz választott és ezenkívül 18 hivatalbéli képvisleti tagot. Nincs tudomásom, hogy a képvisleti testület ilyenén összeállítása ellen, mely az én felfogásom szerint nem felel meg a törvénynek, felszólalás történt volna, s így ebbe bele kell nyugodni, de ezen tény maga nagyon vitathatóvá teszi a kérdést, a magyar jegyzőkönyvet kérelmező 41 aláíró képezi-e vagy nem képezi-e a városi képviselőtestület ötöd-részt!

És más igen nyomós érvekkel lehetett volna még fellebbezésünket támogatni. Azt lehetett volna felhozni, hogy a tanács maga, melynek tagjai közül pedig csak egyetlenegy szerepelt az aláírók között, hozzájárult a kérvényhez, ennek folytán tényleg csak a 200 képvisleti tag ötödének kívánsága kellett ahhoz, hogy a beadvány tárgya a törvény szerint is, kívánságunkhoz képest intéztessék el.

Es még mást is lehetett volna felhoznunk: Hivatkozhattunk volna a városi képviselőtestületnek 1879. évi ama határozatára, a melylyel a magyar jegyzőkönyv eltöröltetett, a mikor is ez azon kijelentés mellett történt, hogy magyar nyelven a jegyzőkönyv csak akkor fog újból vezetetni,

ha azt n e g y v e n képvisleti tag kívánni fogja, a minthogy akkor éppen c s a k n e g y v e n román képvisleti tag kívánta a jegyzőkönyvnek román nyelven való vezetését.

Az ily érvekkel támogatott fellebbezésnek sorsa azt hiszem teljesen kétségtelen és majdnem kedvünk volna e kérdésben ismeretes példákat követve a berlini vagy heidelbergai egyetem jogi fakultásainak szakvéleményét kikérni, már csak azért is, hogy oda-künn egyszer a szegény elnyomott száz testvérek méltányosságáról helyesebb információt szerezzenek, mint a melyet a szászok által évenként kiküldetni szokott, jajveszékkelő informátoroktól kapnak. De a mint hogy nem fellebbeztünk, úgy mi ezt sem fogjuk tenni s ez eljárást továbbra is csak száz testvéreinknek engedjük át.

Mi egyelőre — s ezért nem fellebbeztünk a határozat ellen — mindannak daczára, hogy azt törvénytelennek és az 1868-iki XLVI. t.-cz. megsértésének tekintjük, mi egyelőre belenyugszunk Lurtz és társai, Branovatzky és Kugler a patyikus határozatába.

A famosus határozat a brassói magyarságra, de nemcsak erre, hanem minden magyar polgárára nemzeti különbség nélkül, annyira tanulságos, sőt tanulságos még a külföldre nézve is, egészen Berlinig, hogy nagyon kár lett volna annak tanulságait azáltal meggyöngíteni, ha a magyar kormány segítségét vesszük igénybe s annak erős keze által védetjük meg magunkat a városi képviselet száz többségének méltánytalan gyűlölködése ellen.

Egyelőre belenyugszunk, de csak egyelőre! Jönni fog az idő s azt hisszük nincs nagyon távol, a mikor a kérdést újra fel fogjuk vetni s akkor meg fogjuk csinálni úgy, hogy jogos és törvényes követelésünknek Lurtz uram is kénytelen lesz helyet adni! Addig is azonban kívánjuk neki, hogy számos hasonlóan hatásos diadalt s győzelmet arasson Brassó magyarságán; még egy pár ilyen győzelem és

Lurtz uram saját pártja el fog rémülni vezére bölcsességétől s önzetlen nagyságától!

De mielőtt végzek, még egyet ki kell emelnem. A magyar közvélemény s a sajtó Brassó képviselőtestületének e határozatáért a szászok összességét tette felelőssé s e felelősséget el kell vállalniok, daczára annak, hogy sokan vannak közöttük, kik e határozatot maguk is rosszalják és kárhoztatják; el kell vállalniok, mert ma kifelé a szász közvélemény képviselője tényleg a Lurtz és társai czég. Ma ez a szász czégér, ma ez a szász nemzetiséget képviselő lobogó! Ennek a vezérkedésnek majdan keserű gyömcsei lesznek s azokban osztozkodni fognak a mérsékeltek és a tulzók, az igazak és a nem igazak!

A mérsékeltek most passivitásukkal tetszelegnek, de ne feledjék el, hogy ez őket a felelősség alól nem menti fel, nemcsak a Lurtzék politikájának következményeit kell majdan viselniök, de az azért való felelősség nagy része is reájuk haramlik!

Egy szász népmonda azt beszéli, hogy a szászokat a hammelni patkánybűvölő vezette egykoron Erdélybe; az ő bolondos sipjának hangja után megindult Hammeln egész gyermekhada s meg sem állottak a míg a délkeleti Kárpátok valamelyik barlangján ki nem bujtak.

Ez mese, de minden mesében van valamelyes igazság is, s az igazság ez esetben az, hogy szász testvéreink, ha egyszer valamely sípszóra megindultak, akkor aztán nincs erő, nincs emberi erő, józan érv, a mely őket megállítsa. Ha belátják is, hogy a sípból bolond szél fuj, ők mennek utána, nem kérdeve s nem nézve hová vezet. Hát hisz a mikor azt a hammelni patkánybűvészt követték, nem is jártak éppen rosszul; talán azért követik ma oly fatalisztikus elszántsággal Lurtz uramnak bolond dudáját is! De a monda szerint a szászok akkor mind gyerekek voltak, azoknak meg lehetett bocsátani a vak bizalmat, — de ma! — Avagy gyermekek maradtak volna máig is, s nincs férfi közöttük egy sem, ki elbük állva megálljt! tudjon nekik kiáltani, tudatukra hozva, hogy az ut, a melyen járnak nem is a sötét bizonytalanságba, de hinárba, biztos veszedelembé vezet?

Belföld.

Brassó, június 6.

Széll Kálmán miniszterelnök és azok a minisztertársai, a kik már részt vettek a kiegyezési tárgyalásokban, szerdán érkeznek Bécsbe.

Dufour Charles dúsgazdag lyoni föld-

birtokos, nagyfoku idegességben a Hungária szálloda ablakából levetette magát az utca kövezetére, a hol azonnal szörnyet halt.

Külföld.

Brassó, június 6.

Szeigel Henrik udvari tanácsos és ismert jogtanár tegnap Bécsben meghalt.

Károly román király a jövő hónapban Oroszországba utazik.

Zola Emil visszaérkezett Párisba.

Nemzetek párbaja.

Brassó, jun. 6.

Sok szó esett, némely végzeteszerű egymásutánban következő, tragikus kimeneteli párbajok okából arról a társadalmi anamaliáról, mely a becsület fogalmát bizonyos körülmények között a kardcsattogtatáshoz vagy a pisztoly durrugtatáshoz köti, s csak olyankor ocsudik föl balhitének tévfogalmaiból, a mikor koronkint vérrel pecsételtetik meg ez a balga fölfogás, melyet joggal hasonlíthatnának az eleink által szentségnek s törvényerejűnek tartott mordatiákhöz.

A szenzációkra éhes fin, de siecle közvélemény pár napig a legnagyobb borzadályal tárgyalja az »esetet« s ideges világunk teljes rokon vagy ellenszenvét valósággal absorbeálja a taglalás. Aztán napirendre térünk fölötte, mivel esetleg a Dreyfus ügy, vagy valamely előre nem látott szenzációs esemény leszoritja a fogalmakat oda, a hová voltaképen valók: a föld alá.

A politika is mindig megtermi a maga efemer értékű szenzációit, melyek minden nyom nélkül sülyednek bele a semmiség feledésébe, de talán azért, mert a politikai undor talán az egész nemzetet megcsömöritette, vagy tán azért — a jobbat föltéve — mivel a nembánomság a megpyugvásnak adott helyet, látva a legszilárdabb s a leg-hazafiasabb irányba terelve az ország sorsának intézését, egyidőre legalább nem adott a nemzet zömének anyagot a cselekvőségre.

Most azonban, a miként ideig-óráig felzaklatta a közvéleményt a végzetes párbajok hire, akképen sokkal tartósabban, sokkal bensőségteljesebben fordul az egész nemzet osztatlan érdeklődése azon nemzetek párbajának nevezhető harc felé, a melyet most a mi kormányunk fölverte a törvény, jog és igazság törhetlen paizsával, az avitikus, összeomlással tenyegető Ausztriával viv, mely összeomlása előtt még egyszer ki akarja mutatni velünk s érdekeinkkel szemben a fogafehéret.

Hosszas történelmi fejtegetések helyett, a miknek különben bővében volnánk, már magában az a tény, hogy az összezavarodott osztrák pártok csupán a Magyarország elleni gyűlöletben értenek egyet, teljesen bizonyítja százados harcaink jogosultságát, valamint azt is, hogy sem mi, sem ők, nem élünk egymás kegyelem kenyérén, hanem magyarosan az adza-nesze politikája fűzi össze érdekközösségünket.

A nemzeti öntudatnak s jogérzetnek magasztos nyilvánulása a jelenlegi válságos állapotban az, hogy még azok is meghajtják zászlóikat a közjogi alapon álló kormány magatartása előtt, a kik szerintünk közjogi aberrációk révén a legmegátalkodottabb el-

lentétben állanak velünk szemben a kiegyezést illetőleg. Ha ezt a körülményt szembe állítjuk az osztrák körök utca mobilizálással fenyegető magatartásával, ország-világ a mi igazunknak s politikai érettségünknek fogja pártját fogni. Már most akármiképen vélekedjünk a párbajok szereplőinek magatartásáról, az bizonyos, hogy a nemzetek jogainak e párbajában — minden tisztelet mellett az esettnek — föltétlenül annak rovására kell írunk a végkimenetelt, a ki talán a bomladozás miazmáitól megfertőzött politikai levegőben tenyésző gombáktól megmérgezte a békés megállapodások alapját.

Mikor Széll Kálmán parlamenti helyzet tisztázását kezébe vette, azzal a kijelentéssel járult a korona elé, hogy a magyar országgyűlés az ischli formulát sohasem fogadhatja el, mert ez sértené az Országnak az 1867-iki törvényben biztosított azon jogát, hogy a vámszövetség lejártával a vámügyben szabadon intézkedhetik. Széll Kálmán e föllépésének oka nem volt az a szándék, mintha ő a vámközösség megszüntetését tervezte volna jövőre. A szabad rendelkezési jog sértetlen megóvását azonban joggal szükségesnek tartotta, mert csakis akkor alkudozhatik az ország szabadon, ha nincs semmi irányban lekötve.

Az osztrák kabinet azonban nincs ezen az állásponton. A kabinet-kérdés tehát most már komolyan előtérbe lép úgy nálunk, mint Ausztriában. Mert a Thun kormány is kijelentette, az osztrák jobboldal végrehajtó bizottsága előtt, hogy nem fog engedni s kikerítette ennek támogatását. A magyar miniszterek is azzal az elhatározással jöttek vissza vasárnap Bécsből, hogy álláspontjukhoz ragaszkodnak. Nem két miniszterium, hanem két állam népe áll egymással szemben: Magyarország, mely kész fenntartani a közös vámterületen és közös bankon alapuló közgazdasági kapcsolatot, de csak az ismeretes törvényjavaslatokban letett alapon, és Ausztria, melynek népe az éveken át folytatott izgatások következtében ezt az alapot elfogadni nem hajlandó s melynek kormánya elég g y e n g e volt, semmis ürügyek alatt cserben hagyni az önmaga által előterjesztett javaslatokban toglalt egyezményt. Nős hát dönthet már a becsület-bíróság!

Dr. Szász Károly.

A kereskedelmi és iparkamara alakuló közgyűlése.

Brassó, jun. 6.

A brassói kereskedelmi és iparkamara tolyó hó 3-án tartotta alakuló közgyűlését dr. Jekel Frigyes alispán elnöklése mellett. Az eddigi kamarai elnökség egyhangulag újból megválasztott és pedig: kamarai elnökké Fabricius Károly, alelnökké: Lázár Gerő (kereskedelmi osztály) és Eitel Gusztáv (iparosztály), pénztárnok: Fleischer Mihály.

Az alakuló ülés kapcsán tartott első rendes teljes ülésben az eddigi titkár Jekelius Jenő betegség miatt kért nyugdíjazása engedélyezve lett és a kamara a hivatalból visszalépő titkárnak kitünő érdemeiért köszönetét és elismerését valamint korai visszalépéséért sajnálatát nyilvánította. Helyébe az eddigi helyettes titkár Thomas Móricz választott meg oly módon, hogy a közgyűlés a kam. szolgálati szabályzata értelmében

az összes szavazatokkal elhatározta a nevezettnek előléptetését.

Dr. Jekel Frigyes megnyitó beszéde a következő:

Tisztelt kereskedelmi és iparkamara!

Nagy Lajos és az igazságos Mátyás korának ragyogó képe elevenedik meg előttem. Az ipar és a kereskedelem a jelenleg kamaránk illetékessége alá tartozó területeken, különösen pedig Nagyszében és Brassó vidékén akkor olyan virágzásnak örvendett, melyről nekünk még csak fogalmunk sincs. Lajos és Mátyás támogaták ezt a kereskedelmet, mert az az egész országnak becsületére és hasznára vált. A czéhek virágoztak. Brassó, Nagyszében és Besztercze árumegállítási joga épségben volt, kereskedőink azon hegyeken és erdőkön is tulmentek, melyik az erdélyi részeket Magyarországtól elválasztják és felkeresték ott a nagyváradi országos vásárokat s elmentek áruikkal egész Lengyelországig. — Hajóik Budától—Bécsig uszkáltak. —

Kereskedelmi utjuk a szárazon Bécsen át Prágáig sokszor egészen ki Németországba vezetett. Dél felé beutazták a Duna vidékét, eljutottak Dalmáciáig, ellátogattak a zárai tengerpartig Velenczébe, sőt Egyiptomba is.

Magyarországba vezető kereskedelmi útján egy—egy kereskedő sokszor az akkori időben igen magas 3—4 ezer forintig terjedő értékig árut vitt magával. Az ipar és kereskedelem székhelye Brassó volt és a kettő nagyban versenyzett egymással.

Ez óta az ipar és kereskedelem, más részben, szabadabb formákat öltöttek magukra. A czéhrendszer megszűnt. A szabadipar utat tört magának. Ki tagadhatná a gépi és gyáripár óriási fellendülését. Az ipar és kereskedelem, az egész országban jelentékenyen emelkedett. A magyar ipar nem egyszer bizonyította már be a külföld előtt fényesen lét és versenyjogosultságát. Brassóban is a nagyobb iparüzemek száma a 70-es évek óta 10-ről 40-re, Nagy-Szebenben 8-ról 28-ra emelkedett, s másutt is jelentékeny haladást constatálhatunk. És mégis! A kereskedelem a kamarához tartozó területeken egykori nagyságát nem érte el. Az ipar helyzete, a melyet a külföldi iparnak hatalmas világversenye fenyeget, nagyon súlyos. Ehhez járul a csapás, a mely iparunkat a Romániával való vámháboru folytán érte. Ha erélyes kereskedelmi miniszterünk alatt sok javulás állott is be, a régi sebek még mindig nem hegedtek be. Ezen súlyos viszonyok között a kereskedelmi és iparkamarának az a feladata, hogy az ipar és kereskedelem terén a leglelküsemreteresebb módon ügyeljen minden fontosabb mozzanatra, hogy ez által anyagot gyűjthessen a czélból, hogy a törvényhozás annak segítségével megfelelő és üdvös törvényhozási intézkedéseket tethessen, az igazgatóság pedig figyelmét a helyi érdekekre is ráfordíthassa. És gondolván arra, hogy az ipar és kereskedelem növényhez hasonlítanak, a mely belülről kifelé fejlődik, úgy a kereskedelmi és iparkamara hivatása is, hogy az egyes iparral és kereskedéssel foglalkozó egyéneket nagyobb tevékenységre buzdítsa, és ott, ahol az egyes ereje nem elegendő az egyesülésnek eszméjét ápolja, annak megvalósulását lehetőség szerint előmozdítsa, hogy így egyesült erővel legyen elérve az, a mi az egyesnek lehetetlen volt. Általános támogatása és megfelelő előmozdítása az iparnak, nevezetese nagy ipar alakjában való egyesnek és hatásos organizációja az iparos állás szellemi és erkölcsi nivójának emelése, jobb

és alaposabban képzett utódok biztosítása s. a. t. ezek azok a feladatok, a melyek éppen ez irányban mutatkoznak. A kamara van hivatva arra is, hogy az ipar és kereskedelem szükségleteit megfigyelje megállapítsa, és hogy ezen szükségletek kielégítésére a kellő lépéseket tegye.

A kamarának ily nemű tevékenysége azonban egy rendszeres kifejlődő törvényhozásnak képezi alapját továbbá az ipar és kereskedelem központi hasonlóképpen tovább fejlődő igazgatásainak, a mennyiben mindkettő a történeti és tényleges viszonyok tekintetbe vétele nélkül alkalmatlan mértékeket teremthetnek, de a tényleges károkat nem gyógyíthatják és a szükségleteknek meg nem felelhetnek. Minthogy pedig másrészt kereskedelmi és iparkamara egy keresztül vivő, minden tekintetben pedig közvetítő és közbenjáró tevékenységet vállal magára, nem csak fölfelé az ipar és a kereskedelem központi igazgatására gyakorolhatja a legjótékonyabb befolyást, hanem lefelé is az ipar és kereskedelem érdekelt köreire. Hisz ezen körökkel és területének minden részével folyton a legélelkebb érintkezésben van, részt vesz az ipar és kereskedelmi élet minden mozzanagában, de a mellett ismeri a különös helyi érdekeket is és előmozdithatja őket.

De hathatósan támogathatja mint tanácsoló, közbenjáró organum az igazgatósági hivatalokat e szempontból és éppen főleg ezen tevékenységében.

Vége köv.

HIREK.

Brassó, június 6.

— A veres-kereszt-egylet vezetőségének értesítése szerint, a hétfői színelőadásra kibocsátott aláírási iv azon rovatába, mely a helyi megjelölésre szolgál, nem az ülés száma csupán annak neve pld. erkély, kórszék stb. irandó.

— Színház. Planquette ismert operette-író egyik legújabb és szép zenéjü operetteje a *Varázsgyűrű* került tegnap este előadásra. A szereplő személyek egytől-egyig kitettek magukért. Tiszayné (Micholletto) az ő kedvességével tegnap este is elbájolta a néző közönséget. A Kozmával előadott kettesben rendkívül szépen énekelt s a közönség megismételte velük a csinos dalt. Székula Sárika mint Renée ugyancsak csinos jellemenség volt s dalait a jelző kedvességgel adta elő. Tibor Lórika (De la Garde Georges) az alkalommal férfi szerepet játszott, a melyben a kellő eleganciával és jártassággal mozgott és énekelt. Tiszay mint XV. Lajos király nagyon jó alak volt. Kozma István (Nikolás) eleven temperamentummal játszott és énekelt. A fentebb jelzett kettesben ő is kitett magáért. Jók voltak még Nemeth János és Delli Lajos. Dicsérrettel emlékszünk meg az egyes szereplők ruházatáról, mely valóban remek volt.

— A Brassómezei Magyar Iskola-egyesület június hó 11-én, vasárnap véglegesen megalakul. A közgyűlés a kasszinó helyiségében délután 4 órakor lesz, a mikor az összes eddig beiratkozott tagok, valamint a magyar iskolaügy iránt érdeklődők szíveskedjenek megjelenni. A közgyűlés tárgya lesz: a tisztikar és a választmány megalakítása, az alapszabályok megállapítása.

— Tiszay Dezső jutalomjátéka. Amint már jeleztük, holnap — szerdán — este lesz Tiszay Dezső igazgató jutalomjátéka, a mely alkalommal színre kerül Hervé szellemes operettje a B. a. l. e. k. (Cabinet Piperlin). Tekintve azt, hogy a holnapi előadás a derék és közkedveltségnek örvendő igazgató jutalomjátéka, továbbá, hogy a darab maga is, a melyet előadnak, egyike a legjobb termékeknek, a mit bizonyít az is, hogy a fővárosi Magyar Színházban rövid idő alatt számtalanszor adták (holnap ép 25-ször), bizony remélhető, hogy holnap este ismét egy minden tekintetben fényes estéje lesz színészetünknek.

— Öngyilkosságok. A tegnapi nap folyamán két öngyilkosság történt városunkban. Olescher György 41 éves, nős, ácssegéd, délelőtt 9 óra tájban a régi katonai lövölde fölött elterülő erdőben akasztotta fel magát. — Herter Jakab 35 éves, nőtlen harisnyakötősegéd pedig nagybátyjának Hosszu utcái kertjében akasztotta fel magát. Mindkét öngyilkos iszákos volt.

— Újabb hóbot. A Kr. Zeitung ismét tótágost áll arra a hirre, hogy a Tiszay Dezső társulata a Vörös-Kereszt javára előadást fog tartani s a választmány ez előadásra a szász és román közönséget is meghívja. Mivel a Zeitung azt írja, hogy az úgyszólván részletesen is hozzá fog szólni, mi azt az alkalmat várjuk most s megelégszünk a Kr. Zeitung újabb müdührohamának egyszerű konstatálásával.

— Dr. Lurtz bankja ma reggelre napvilágot látott. A Hirscherutzából eltűnt a „Nussbacher és Beer“ cég és helyében tündökölt a „Nationalbank Actiengesellschaft“. Oda azután magyar ember ne tegye be a lábát, mert Lurtz ur eltömi a forrásokat, a melyekből magyar ember erősbödést nyerhetne. Csak arra vagyunk kíváncsiak, fentartja-e az új bank összeköttetését az „erdélyrészi magyar leszámítoló bankkal“?

Színház.

Folyószám 26.

Bérletszünet.

Brassóban, 1899. június hó 7-én szerdán

Tiszay Dezső jutalomjátéka

B. A. L. E. K.

Operette 3 felvonásban.

Kezdeté 8 órakor.

Nyílttér

Van szerencsénk Brassó város és vidéke n. é. közönségét ezennel értesíteni, hogy

kerületi ügynökségünket

a mai napon

Molnár Gyula urának

iroda Kapu utca. 57 sz.

adtuk át.

Midőn kérjük, hogy társaságunkat érdeklő minden ügyben hozzá fordulni, s az irántunk eddigé tanúsított jóindulatot és bizalmat új képviselőnkre is átruházni méltóztassanak, jegyzünk

teljes tisztelettel

Első magyar ált. biztosító társaság

Uzsoda fürdő megnyitása.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozzuk, hogy az

uzsoda fürdőt

f. é. június hó 1-én megnyitottuk.

A n. é. közönség becses párfogását kéri

Gober testvérek

271 (1-1)

fürdő bérlok.

242 szám bvgh. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhirrre teszi, hogy a besztierzei kir. törvényszék 1898. évi 5909 számú végzése következtében Dr. Philippi Frigyes brassói ügyvéd által képviselt Dr. Kelp Gusztáv javára Schneider Mihály és Schneider Josefina ellen 611 frt 25 kr. s jár. erejéig Brassóban 1899. évi április hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 446 frtra becsült géprészek és különböző vaseszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság V. III. 98/2 1899. sz. végzése folytán 611 frt 25 kr. tőkekövetelés ennek 1898. évi július hó 13 napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 104 frt 90 krban bíróság már megállapított, valamint 4 frt 30 kr. jelen árverés kitűzési és a még felmerülendő költségek erejéig a városi tanácsház előtt a főtéren leendő eszközzésére 1899. évi jun. hó 7. napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is el fognak adatni.

Egyszersannd felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölsőlegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Brassóban 1899. évi május hó 23 napján.

Deák László.
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 1210.

Hirdetmény.

A fogarasi m. kir. állami ménesbirtok fogarasi belső majorjában egy kertészlakás építtetik, a melynek építési költségeire a földmivelésügyi m. kir. Miniszter ur Ó Nagyméltósága folyó évi május hó 15 én 25112. II. 2. a szám alatt kelt magas rendeletével 4201 frt 25 kr. mint vállalati költség összeget engedélyezett, megjegyezvén, hogy az építkezéshez szükséges téglat a ménesbirtok igazgatósága állítja elő, és a téglá értéke a fenti összegekbe beszámítva nincsen.

A fent említett munkálatok kivitelének biztosítása ezéjából f. évi június hó 8-án délelőtt 11 órakor a fogarasi m. kir. áll. ménesbirtok igazgatóságnál zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás tartatik.

A benyújtandó ajánlatokban az ajánlati összeg számokkal és betűkkel is kiírandó.

Az ajánlatokhoz az ajánlati összeg 10 százaléka bántapénzül készpénzben, vagy állami letétül elfogadható értékpapirokban melléklendő.

Ajánlatok a ménesbirtok igazgatóságához folyó évi június hó 8-án délelőtt 11 óráig nyújtandók be, mert később érkező avagy a fentebbi feltételektől eltérően szerkesztett ajánlatok figyelembe vételini nem fognak.

A beérkező ajánlatok a földmivelésügyi m. kir. Miniszter ur Ó Nagyméltóságához terjesztetnek fel, a miért is ajánlattevőkre ajánlataik a magas elhatározásnak ezen igazgatósághoz leendő beérkezétségig kötelező.

A szóban lévő kertészlakásra vonatkozó tervek és költségvetések, valamint az általános és részletes feltételek a ménesbirtok igazgatóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Fogaras, 1899. május hó 16-án.

Fogarasi M. Kir. Állami Ménesbirtok Igazgatósága

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Főelárusító: Fiumei Hitelbank (Részvény-Társaság), Fiumében.

Nem pörkölünk többé kávét itthon!

A legújabb időben alapított

Fiumei Kávé-Pörkölő Részvény-Társaság

egy nagyszabású telepet rendezett be Fiumében, hogy ott egy világhíru szabadalmazott új módszert, melynek nevezetesebb előnyeit itt rövidesen felsoroljuk, értekesítsen:

• a kávénak pörkölő rendszerüknél nemcsak minden nemes alkatrésze és tápanyaga egészben csonkítatlan marad, de bebizonyított tény, hogy e nemesítő módszernél szaporább, erő-

sebb zamatú, kellemesebb ízű és jobb kávét nyerünk.

Kiemelendő még, miszerint az idézett előnyök mellett pörkölt kávénk hónapokon át is változatlanul friss marad.

Számtalan elsőrangú vegyész, orvos és tudományos tekintély véleménye és bizonylata megerősíti állításunkat, melynek hitelességéről egy kóstolópróba vételével minden naziasszony meggyőződést szerezhet.

Védjegy. Összes hordó és zsákküldeményeinken fenti védjegy alkalmazva lévén, kérjük okvetlenül annak szíves figyelembe való vételét.

Brassóban — folyton friss pörkölés, — kapható: Hesshaimer J. L. & A., Müller Gyula utódai (Tartler & Schreiber), Porr Emil és Teutsch & Tartler uraknál, 1 ft 60 krtól 2 frt 80 krig kilogramonként 665 (6-26)

Tisztaságért teljes szavatosság.

Szabadalmaz módszerünk Belga, Dán, Francia, Holland, Német, Svéd és Norvég országokban rövid 4 éven át fenyesen bevált, felkaroltatott és terti hódított.

Főelárusító: Fiumei Hitelbank (Részvény-Társaság), Fiumében.

Lapfőelárusító: Trattner H. Nyomatott „Brassói Lapok” nyomdájában Nyomatulaidonok: Trattner H. és társ.